

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ธรรมที่สอนไว้ไม่จากไป

หลวงตากี้จะได้ลาพี่น้องทั้งหลายกลับอุดร กลับไปอุดรก็เหมือนอยู่ที่นี้ ไปอยู่ที่ไหนก็ทำประโยชน์ให้โลกเต็มสัดเต็มส่วน เต็มกำลังความสามารถตลอดมา พูดถึงเรื่องว่างเราไม่ได้ว่างละ อุ่มชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ตลอดเวลา เราอุ่มอยู่ตลอดเวลา สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว เราไม่มีอะไร ก็มีแต่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์เท่านั้นละที่เราอุ่มอยู่เวลานี้ นี้ก็จะกลับไป พี่น้องทั้งหลายที่มานั่งได้ยิน ได้ฟังเสียงธรรม มาที่นี้เทศน์ทุกคืนๆ เลย ที่ภูมินั้นละเทศน์ทุกคืนเลย ตั้งใจเทศน์เป็นตุเป็นตะที่อยู่ภูมิจึง อยู่ที่นี่สะปะสะปะ มีถือไม้ด้วยอะไรด้วย เทศน์ไปตีไปเรื่อยๆ สะปะสะปะ แต่อยู่ที่ภูมินั้นเทศน์เป็นตุเป็นตะนะ

นี่มาก็ได้ ๒๐ วันนี่แล้ว เทศน์ทุกคืนตลอดเลย ตอนเช้าไม่นับละ แล้วแต่จะพูด ตอนเช้า แต่ตอนกลางคืนเทศน์จริงๆ ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้เป็นข้อคิด ให้นำธรรมนี้เป็นข้อคิดนะ เป็นเครื่องปฏิบัติตัวเองในครอบครัวเหี้ยเรือ่น-หน้าที่การงานอย่าปล่อยธรรมนะ ถ้าปล่อยธรรมเหลวแหลกแหวกแนว กิเลสซึมเข้าๆ ให้พากันสนใจธรรมะมาก ตั้งแต่พื้นเพครอบครัวเหี้ยเรือ่นของเราขึ้นไปถึงวงราชการงานเมือง จนกระทั่งสูงสุดคือวงรัฐบาล ถ้าปราศจากธรรมแล้วไม่เป็นทำทั้งนั้นแหละ ธรรมเป็นเครื่องเชิดชู ธรรมเป็นเครื่องอุดหนุนโดยถ่ายเดียว ไม่มีคำว่าทำลาย แต่กิเลสมีแต่ทำลายโดยถ่ายเดียวของมัน

ให้นำธรรมนี้ไปปฏิบัติ หน้าที่การงานอะไรถ้าคำนึงถึงธรรมอยู่เสมอจะไม่ค่อยผิดพลาด ถึงความโลภก็ไม่มาก ถูกธรรมะเหยียบเบรกห้ามล้อเอาไว้ ถ้าไม่มีเบรกห้ามล้อแล้วพุ่งเลยๆ ฉิบหายได้ชาติทั้งชาติ เพราะความโลภ ยิ่งความโลภของคนผู้มีอำนาจมากเท่าไรนั้นละตัวยักษ์ใหญ่ที่กินบ้านกินเมืองอยู่กับผู้มีอำนาจมาก ปกครองบ้านเมืองก็กลายเป็นยักษ์ใหญ่กินบ้านกินเมืองไปได้ถ้าไม่มีศีลธรรม ถ้ามีศีลธรรมท่านเหล่านี้แหละที่จะให้ความร่มเย็นแก่ชาติบ้านเมือง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ท่านเหล่านี้เองจะเป็นผู้คุ้มครองรักษาได้เป็นอย่างดี ไม่มีใครจะมีอำนาจบาตรหลวงมากกว่าท่านผู้ปกครองบ้านเมือง ซึ่งเป็นส่วนใหญ่สูงสุด ปกครองบ้านเมืองให้ความร่มเย็น

จึงขอให้มีธรรมนำไปปฏิบัติ ถ้าเป็นความรู้สึกของเราจริงๆ แล้ว ไม่ว่าจะวงการใหญ่เท่าไรยังมีธรรมมาก ๆ นั้นแหละเหมาะที่สุดเลย น้ำมันไม่เป็นอย่างนั้นซิ วงการใหญ่เท่าไรๆ ยังมีแต่กิเลสมากมาย ธรรมะนี้เป็นตุ๊กตาเป็นเครื่องเล่นของเด็กไป ไม่เกิด

ประโยชน์อะไรเลย นี่ละมันเสีย คนเลยกลายเป็นไม่มีคุณค่าไป เพราะไม่มีธรรมเป็นเครื่องประดับตน ท่านทั้งหลายอยู่บ้านอยู่เรือน อยู่ที่ไหนก็ให้เป็นผู้ตั้งใจในศีลในธรรมนะ ธรรมไม่เคยพาใครให้เสียหายล้มจม แต่กิเลสนี้ตลอดเลย ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ทำความเสียหายได้ทั้งนั้น ให้พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรม

นี่เราก็ตั้งแต่วันที่ ๓๐ จนกระทั่งวันนี้เป็นวันที่ ๒๐ เราจะได้กลับไปเข้าพรรษา ไปก็ไม่มีเวลาว่างละเรา ยุ่งตลอดเลย พอเข้าพรรษานี้ก็เริ่มยุ่งตั้งแต่วันที่ ๒๑ ไปจนกระทั่งวันที่ ๒๔ วันราชการเขาว่างอยู่บ้าง สุดท้ายก็งานท่านอาจารย์เหรียญ ที่วัดอรุณบรรพต ครบ ๕๐ วัน เขานิมนต์เราไปเทศน์ที่นั่น วันที่ ๒๔ ตอนบ่ายสองโมง วันนั้นก็จะไปเทศน์ที่นั่น ไม่ค่อยมีเวลานะ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งใจในศีลในธรรม อย่าห่างเหินศีลธรรม ครูบาอาจารย์จากไปธรรมะที่สอนไว้ไม่จากไป ติดกับเราผู้ตั้งใจปฏิบัติ ไปที่ไหนจะมีครูมีอาจารย์ติดกับตัวเสมอ แล้วสวยงาม ชุ่มเย็นนะ

การช่วยพี่น้องทั้งหลายก็ช่วยเต็มกำลัง เวลานี้กำลังเทศนาว่าการ ที่แรกก็ช่วยชาติเสียก่อน ช่วยชาติคือด้านวัตถุ ด้านวัตถุแล้วก็ด้านนามธรรม ได้แก่การแนะนำสั่งสอน ต่อมาเวลานี้ด้านวัตถุกับด้านนามธรรม นามธรรมรู้สึกจะไปกว้างขวางมากกว่าด้านวัตถุ เช่นอย่างวิทยุนี้ออกทั่วประเทศ ยังออกทั่วโลก (ทางอินเทอร์เน็ต) อีกด้วย เรียกว่าวิทยุ เสียงกระจายไปหมดออกทั่วไป นี่เรามีวิทยุยังดีนะ พอเทศน์ทางนี้ก็กระจายทั่วๆ กันไปหมด

พระพุทธเจ้าเทศน์ท่านไม่มีวิทยุนะ ไม่เหมือนพวกเรา พระพุทธเจ้าไม่มีวิทยุ แต่เทศน์เทวาบุตรเทวดา อินทร์ พรหมทั้งหลายกระจายทั่วไปหมด พระพุทธเจ้าไม่มีวิทยุ พวกเทพได้ผลมากที่สุด ประชาชนพลเมืองก็ได้ผลมาก นี่เรามีทั้งวิทยุ มีอะไรทุกอย่าง แต่ไม่ทราบได้ผลหรือไม่ได้ผลเราก็ไม่ทราบนะ หรือตั้งวิทยุไว้ก็ฟังไปเจ้าของกลับไปเรื่อยๆ ก็ไม่ทราบนะ วิทยุเลยกลายเป็นเครื่องกล่อมไปเลยให้หลับๆ วันนั้นนอนไม่ค่อยหลับเอาวิทยุมาฟังหน่อย พอเอาวิทยุมาฟังแล้วหลับครอกๆ นี่เป็นอย่างนั้นนะ วิทยุธรรมเลยกลายเป็นเครื่องกล่อมเราให้หลับไปเสีย

ให้พากันตั้งใจนะ ธรรมเป็นธรรมแท้ อย่าชินนะ ธรรม-ธรรมแท้ กิเลสความชั่วเป็นความชั่วแท้ ทางชั่วให้ระวังให้ดี ทางดีให้ส่งเสริมให้ดีเหมือนกัน ปล่อยไม่ได้นะ เรื่องกิเลสนี้จะคอยฉวยโอกาสอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่ทราบว่ามันมีโอกาสอะไร มันมีโอกาสตลอดเวลา ฉวยตลอดๆ พวกเราที่จะมาฉวยโอกาสจากกิเลสมาเป็นอรรถเป็นธรรมต่อจิตใจของเรานี้รู้สึกว่ามีน้อยมาก นอกจากท่านผู้ปฏิบัติธรรมจริงๆ แล้วนั้นละมีตลอด ท่านมีธรรม

เช่นอย่างพระท่านอยู่ในป่าในเขา นี่ละเด่นมาก การเสาะแสวงหาความดีทั้งหลาย ธรรมตั้งแต่พื้นจนกระทั่งมรรคผลนิพพานคือท่านผู้ที่เสาะแสวงหาอยู่ในป่าในเขา เช่นพระกรรมฐาน ท่านเหล่านี้เวล่ำเวลาจะทุ่มลงความเพียรเพื่ออรรถเพื่อธรรมทั้งนั้น ท่านไม่ยอมเสียไปในทางโลกทางสงสาร เหมือนอย่างเรามีแต่เป็นโลกล้วนๆ ธรรมไม่มีเลย ผิดกันนะ นั่นละท่านผู้ตักดวงเอามรรคผลนิพพาน ท่านอยู่เงียบๆ พุดถึงเรื่องความสุขเอาคนทั้งประเทศนี้ไปแข่งกับพระผู้ปฏิบัติในป่าในเขาดูซิ หงายทั้งหมดละคนทั้งประเทศ มีแต่พินแต่ไฟเอาไปเผาท่าน ท่านไม่เล่นด้วยละซิ ท่านมีแต่ความสงบเย็น สง่าผ่าเผยภายในจิตใจ สว่างจ้าครอบโลกธาตุจากใจของท่านที่ปฏิบัติธรรม

นี่ละธรรมมีอยู่ ใครเสาะใครแสวงหาอยู่ที่ไหนๆ ได้ทั้งนั้น มีทั้งนั้น เป็นแต่ธรรมนี้ไม่เหมือนโลก โลกนี้กระโตกกระตาก อยากรม้อยากคุด อยากรอด แต่สำหรับธรรมท่านไม่ละ มีมากมีน้อยไม่รู้กัน ดังที่เคยพุดให้ฟังเช่นพระกรรมฐาน ในวงกรรมฐานในป่าในเขาเป็นสนามแห่งธรรม สนามแห่งมรรคผลนิพพานอยู่ที่นั่น เวลาคุยกันนี้คุยตั้งแต่เรื่องมรรคเรื่องผล มีสง่าราศี เวลาคุยกันนะ นี่พระท่านมาหากัน ท่านไม่มีเรื่องโลกเรื่องสงสารเรื่องพินเรื่องไฟไปเผากันนะ

ที่นี้เวลาพุดออก องค์ไหนพุดออกแฉ่โตมุ่มโตน่าปีติยินดี ปลื้มอกปลื้มใจ เพิ่มกำลังใจให้แก่กันและกันทั้งสองฝ่ายที่มาสนทนากัน นั่นละธรรม ท่านตักดวงเอาอย่างเงียบๆ นะ พระกรรมฐานท่านตักดวงเงียบๆ มรรคผลนิพพาน ใ้พวกเราไม่ปฏิบัติก็เลยลบล้างมรรคผลนิพพานว่าไม่มี บุญไม่มี บาปไม่มี มรรคผลนิพพานก็ไม่มี พระพุทธเจ้านิพพานไปนานแล้วถึง ๒,๕๐๐ ปีนี้ มรรคผลนิพพานหมดๆ นี่มันให้กิเลสไปลบหมด ก็มันไม่ได้ปฏิบัติเพื่อมรรคผลนิพพาน ปฏิบัติตามกิเลสตัณหา มันก็เอาไฟเผาเอาๆ สิ่งที่มีในหัวใจมนุษย์เราก็มืดไฟ มรรคผลนิพพานไม่มี เพราะไม่ปฏิบัติตามมรรคผลนิพพาน ถ้าตั้งใจปฏิบัติตามมรรคผลนิพพานแล้ว พระพุทธเจ้าแสดงไว้ อกาลิโก ว่าไง ตลอดเวลา ใครทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วตลอดไป ไม่เอนไม่เอียงนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

นี่ก็จะได้ลาพี่น้องกลับละ ถึงเวลาแล้ว ให้พากันอยู่เป็นผาสุกร่มเย็น เท่านั้นละนะ ต่อจากนี้จะให้ศีลให้พร แล้วออกเดินทาง

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ทองคำที่ได้เมื่อเช้านี้ ๑๗ บาท ๙๙ สตางค์ ทองคำที่ได้หลังมอบเข้าคลังหลวงแล้วที่ยังไม่ได้หลอม ๒๑ กิโล ๑๒ บาท ๗๕ สตางค์ ที่หลอมแล้ว ๑๒๕ กิโล ๑๐ แ่ง วังนั้นแกะ รวมทองคำทั้งหมดเป็นทองคำประเภทน้ำไหลซึมเข้าคลังหลวง เวลานี้ได้ ๑๔๖ กิโล ๑๒ บาท ๗๕ สตางค์ นี่หมายถึงทองคำที่ได้ที่หลังทองคำส่วนใหญ่เรามอบแล้ว ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลครึ่ง นั้นมอบเรียบร้อยแล้วนะ

ทองคำที่ได้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ที่เรามาสวนแสงธรรมนี้ จนกระทั่งถึงวันที่ ๒๐ นี้ได้
ทองคำ ๑๔ กิโล ๒๕ บาท ๖๘ สตางค์ โธ่ หลวงตาเองคาดว่าตั้งแต่วันมาถึงถึงวันกลับ
ได้ทองคำสัก ๑๐ กิโลก็จะดี นี้ฟาดเข้าไป ๑๔ กิโลนู่นของเล่นเมื่อไร ตบหน้าหลวงตา
บัวเหล็กเลยเชียย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz